

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXXII. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

1987. JANUÁR

ÁRA: 2 FORINT

Minden postás munkájára szükség van a VII. ötéves terv teljesítéséhez

A központi vezetőség 1986. decemberi ülésén megtárgyalta az emelt szintű VII. ötéves tervet, az 1986. évi terv várható teljesítését, valamint az 1987. évi feladatokat. Ezúttal a VII. ötéves terv módosításáról adunk tájékoztatást, az éves tervet a következő számunkban ismertetjük.

A Magyar Posta VII. ötéves tervét — mint ismeretes — 1986 júniusában fogadták el. Azóta a távbeszélő-szolgálat fejlesztésére újabb hitelfelvételi lehetőségek teremtődtek. Összesen 6,8 milliárd forinttal nőtt a területen a fejlesztési forrás. Így a posta egészére 51,4 milliárd forint áll rendelkezésre. Ennek egyharmada vállalati döntéskörű, kétharmada célcsoportos. Az ágazatok közötti megoszlás:

távközlés 78,1,
műsorszórás 5,2,
postaszolgálat 9,4,
üzemfejlesztés 5,0,
szoc.-kultur. 2,3 százalék.

A növekménnyel a távközlés aránya nőtt, s nem változott a többi ágazat részére az eredeti ötéves tervben elhatározott fejlesztési forrás nagysága.

A távbeszélő-szolgáltatás az emelt szintű terv 400—420 ezer kapacitás létesítését tartalmazza, ami mintegy 60 ezerrel több a jóváhagyott tervnél. Várhatóan 200—210 ezer új állomást lehet bekapcsolni, hiszen a többi rekonstrukció, illetve pótlás. Az új telefonok 90 százaléka lakásállomás lesz.

A fejlesztés módosulása természetesen jelentős mértékben befolyásolja a terv egészét, a többi tervfejezetet. Különösen két témát kell kiemelni:

— a gazdasági feltételek alakulását,
— illetve a munkaerőhelyzetet.

Az emelt szintű tervben a források 22,5 százaléka visszatér, tehát kamatostól vissza kell fizetni, ami önmagában jelentős költségterhet jelent. A program hatásaként ezen fölül is növekednek a költségek. Elsősorban az anyagköltség, a szükséges létszámnövekedés hatásként a bérköltség és járuléka, az állóeszközök növekedésével összhangban az értékcsökkenési leírás. Ugyanakkor az állomáscsökkentés forgalomnövelő hatása csak a későbbi években várható. Így az eredeti tervhez képest kevesebb lesz a posta nyeresége. Ez nem érinti a dolgozói kifizetéseket, csak a vállalatnál képződő fejlesztési forrásokat csökkenti.

Mindenesetre figyelmet érdemel, hogy a növekvő ráfordításokkal szemben relatív csökkenő bevétel áll. Hítelből a jövőben csak akkor szabad beruházni, ha az üzemeltetési költségeken felül az amortizációt és a hitelkamatot is figyelembe véve annyi nyereség képződik,

amennyi az adózás után legalább a hitelezett tőkét fedezi.

Több ezer új dolgozóra van szükség

Az eredeti, a júniusi terv is több mint 4000-es létszámbővítéssel számolt. A terven felüli többletfeladatok létszámigénye további 600. A jelenlegi munkaerőpiaci lehetőségek mellett ekkora létszám felvétele önmagában is komoly gond. De még inkább az, ha a szakmai igény szerinti összetételt is figyelembe vesszük. A 600 fős többletigény zöme tervező-beruházó, hálózatiépítő (kábelkészítő), berendezés-fenntartó. Ezek közismerten ma is hiányszakmák. Ugyanakkor a technikai rendszerváltás, a digitális technika térhódítása növeli a magasán képzett szakemberek iránti igényt, ami a meglévő létszámon belül is struktúraváltással jár.

A novemberi határozat szellemében

A központi vezetőség ülésén a terv módosítását Doros Béla elnökhelyettes terjesztette elő, szakszervezeti véleményt, kiegészítőt Gricserné Heszky Enikő főtitkár mondott, aki bevezetőjében hangzott, hogy a kiemelt postai programot, egész gondolkodásunkat és cselekvésünket át kell hatnia az MSZMP KB novemberi határozatának, illetve az ezt követő SZOT-határozatnak. Kötelességünk, hogy a gazdasági munka javítására hozott határozatokat, a kijelölt feladatokat lefordítsuk és alkalmazzuk a postai és ezen belül a szakszervezeti munkánkra.

Az emelt szintű ötéves tervvel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy kongresszusunk határozza-

ta igényelte a hírközlés gyorsabb ütemű fejlesztését, ehhez a szükséges forrás biztosítását, valamint a technikai rendszerváltást. Mára — mint a terv is bizonyítja — valósággá vált az igény. Megteremtődtek egy, az akkor elképzeltnél is gyorsabb fejlesztés lehetőségei, és megalapozott reményünk lehet az elektronikus rendszer alkalmazására. Egy cél lebeghet előttünk, postások előtt, a kitűzött és az ország közvéleménye előtt felvállalt feladatok maradéktalan teljesítése.

A tervben meghatározott feladatok teljesítéséhez akár a külső, akár a belső feltételek nincsenek meg mindenütt és egységesen, ugyanakkor a végrehajtáshoz rendelkezésre álló idő rövid. Ezért a posta egész területén egységes és folyamatos együttgondolkodásra és cselekvésre, dinamizmusra, kezdeményezésre, vállalkozásra és minden alkotni akaró és tudó postás együttes munkájára van szükség. Fel kell számolni mindenféle presztízsszemléletet, gyorsan el kell hártani a munkát esetenként lassító vagy gátló akadályokat. Ezért fokozottabb összhangot kell teremteni a postaszintű, illetve a postaszervi elképzelések, érdekek között.

A központi elképzelések kialakításánál jobban figyelembe kell venni a területek felvetéseit, jelzéseit, az élet realitásait, ugyanakkor a belső szabályozásnak hatékonyabban érvényre kell juttatnia az összponti érdekeket, jobban ösztönöznie kell a postaszervek belső tartalékainak feltárására. A szervezetszervezésnek egyik meghatározó eleme volt a közép- és alacsonyabb szintű postaszervek önállóságának, jog- és döntési hatáskörének növelése, a felelősség egyidejű kiterjesztésével. Ma még mindig sok az egyedi és különösen az önkéntes központi intézkedés, még mindig jellemző a döntések egy vagy több lépéscsoval való felcsúszása; gyakran nem ott döntenek, ahol az információ a legteljesebb.

Az alkotó energia felszabadításához nagyobb szabadságot és több bizalmat kell adni a középvezetőknek. Másrészt meg kell követelni és kellően el kell ismerni a vállalkozást, a kezdeményezést, a közös célért végzett munkát.

Fegyelmezett munkával

A munkafegyelem, a szervezett, hatékony munka, a munkaidőalap jobb kihasználása mindannyiunk kötelessége. Ennek számonkérése az illetékes szakvezető feladata. Ebben fenntartás nélkül támogatni kell a partner vezetőket valamennyi szakszervezeti szervvel és tisztségviselővel, sőt példamutatással és meggyőző agitációs munkával segíteni.

A fegyelmezetlenség, a lazaság eltűrése, a technológiai fegyelmet lazítása nem lehet alku és valamiféle álhumánus tárgya.

A munkaverseny szerepe

A központi vezetőség a tervvel együtt megvitatta és elfogadta „A Magyar Posta VII. ötéves tervfeladatainak megvalósítását segítő szocialista munkaverseny célkitűzései” című előterjesztést. Megállapította, hogy a posta előtt álló feladatok megoldásában jelentős segítséget adott eddig is, s adhat még inkább a jövőben az új alapokra helyezett munkaversenymozgalom. Ahol éltek a kapott lehetőséggel, és a munkahely konkrét napi feladatait tűzték ki célul, kibontakoztatva a vállalkozási szellemet és megteremtve a teljesítménnyel arányos anyagi elismerés lehetőségét, ott már 1986-ban is meghatározó tényező volt tevékenységük az elért eredményben. Közös feladatunk tehát és egyúttal érdekünk is az új alapokon álló munkaverseny mind teljesebb kibontakoztatása és tudatos beépítése a tervfeladatok megvalósításába.

A termelést segítő tevékenység, a képzés, önképzés, a szocialista életmód mellett egy talán mostanábar kevésbé hangsúlyozott tényező, a munkásszolidaritás kérdése is szóba került az ülésen. A munkásszolidaritás, a kezdő, a gyengébb munkaerő szakmai nevelése, segítése mindig is jellemzője volt a szocialista brigádmozgalomnak. Most, amikor sok új ember, s köztük nagyszámú pályakezdő fiatal felvételével kell számolni, akkor az ő beilleszkedésük segítésében, a postához, a pályához kötődésükben meghatározó szerepet tölthetnek be a szocialista brigádok.

Párbeszéd a tagsággal

A beszámoló taggyűlések elé

Szakszervezetünk elnökségének 48/1976-os határozata értelmében alapszervezeti szinten a szakszervezeti vezetéstestületek rendszeresen számot adnak a tagságnak egy-egy év munkájáról.

A beszámoló célja: a tagság szerepének növelése, a szakszervezeti demokrácia fejlesztése, a vezetéstestületek tevékenységének ellenőrzése, a tömegkapcsolat erősítése, a szakszervezeti munka nyílvanosságának fejlesztése. A beszámoló közvetlen úton bizalmicsoportokban, taggyűlésen, közvetett módon bizalmistestület előtt valósul meg.

A beszámoló nemcsak értékelnek, hanem a következő évi feladatokat is meghatározzák. A testületek nem önmaguknak adnak számot, hanem akiktől a bizalmat kapták, a tagságnak.

A beszámolókra az önkritikus, a tagsághoz szóló őszinte hang legyen jellemző! A beszámolókon történjen meg a vezetői véleményezés, amely társadalmi kontroll is a szakvezetők számára.

A beszámoló taggyűléseken lehetőség lesz — a központi vezetőség határozata alapján — megvitatni a tagdíjfizetés módját, a vezető-irányító munka fejlesztését, valamint az agitációt és a propagandát.

Az alapszervezeti beszámolókat során értékelni kell:

- a kongresszusi határozat időarányos, helyi végrehajtását;
- a postaszerv éves tervének teljesülését, ehhez kapcsolódva a szakszervezetnek a termelést segítő tevékenységét;
- a szocialista munkaverseny eredményeit;
- a munkahelyi demokratikus fórumok működését;
- az érintett alapszervezeteknél a körzeti szakszervezeti bizottságok létrehozásának és működésének tapasztalatait;
- az ifjúsági tagozatok indulásának, jog- és hatáskörök kialakításának segítését;
- az igazgatóság és a helyi postaszerv 1987. évi tervéhez tett javaslatokat;
- a partner gazdasági vezetők éves tevékenységét.

A beszámolás a legkisebb egységekben, a bizalmicsoportokban kezdődik. A tagságnak itt van közvetlen kapcsolata a mozgalommal, itt élnek a szervezeti életet, s az itteni tapasztalatok alapján ítélik meg mozgalmunk eredményességét.

A bizalmi, ha együttműködött a csoporttal, a bővebb és folyamatos ismeret segíti a beszámolót, ahol a folyamatosság hiányos, ott részletesebb és bővebb beszámolás szükséges. Ezt differenciáltan kell segíteni az alapszerv szb-nek és a tszb-nek.

Nagy jelentőséget kap a bizalmiak beszámolója azoknál az alapszervezeteknél, amelyeknél bizalmistestület működik, mert itt a közvetlen beszámolást a bizalmicsoportban tartott taggyűlés képezi.

A körzeti szakszervezeti bizottságoknál nehezebb körülmények között dolgoznak a bizalmicsoportok. A helyi adottságokhoz alkalmazkodva, rugalmasan kell megszervezni a beszámolókat. A tszb-k ehhez kézzelfogható segítséget adhatnak.

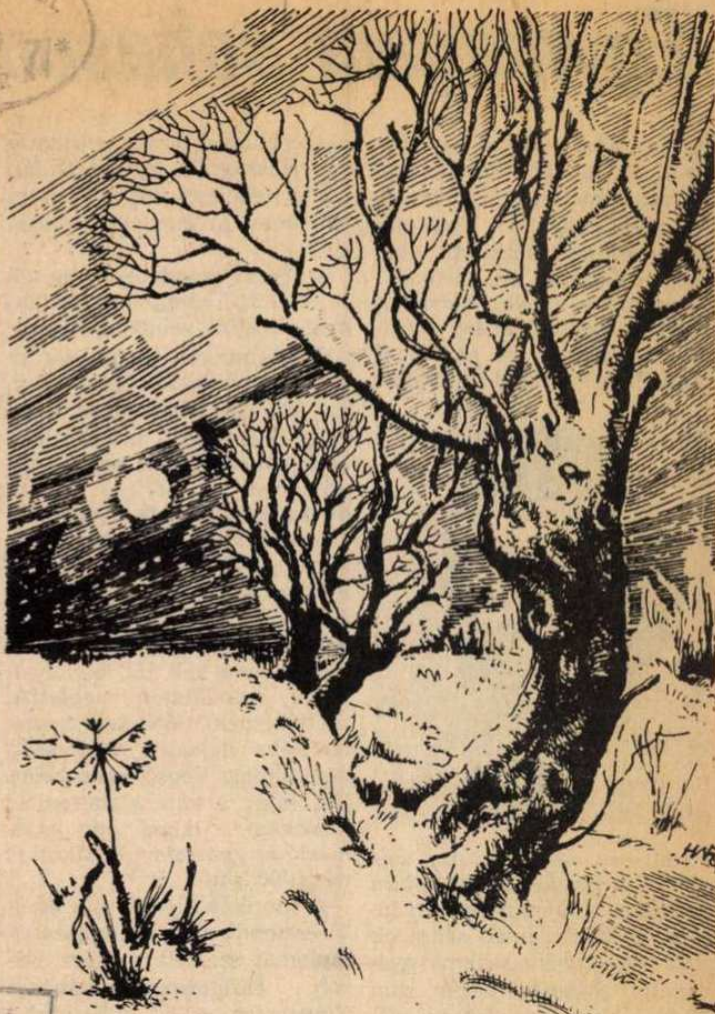
Az egymásra épülésnek megfelelően a bizalmiak beszámolóját az alapszervezeti szb beszámolója előtt kell megtartani. Az alapszervezeti beszámolóknak tartalmazniuk kell a bizalmicsoport-értekezleteken elhangzott javaslatokat, véleményeket.

A beszámoló taggyűlések előtt a szakszervezeti testületek összetételét át kell tekinteni. Ahol a cserélődés a testületek egyharmadát nem haladja meg, ott kooptálással lehet a testületeket kiegészíteni. Ott, ahol a cserélődés több mint egyharmad, ott új választásokat kell kiírni. Az alapszervezeti beszámolókat 1987. március 31-ig kell megtartani. (A körzeti szakszervezeti bizottságok a kishivatali tanácskozással együtt, április végéig tartják meg.)

A beszámolókat munkaidő után kell megtartani; ahol több műszakos foglalkoztatás van, ott a legkisebb munkaidő-kieséssel kell megszervezni. Gondot kell fordítani arra, hogy a tagság időben megismerje a beszámolások rendjét, hogy a közös munka értékelésével és feladatmeghatározással erősítsük tovább a szervezeti életet.

Ha a jó előkészítés folytán a tagság kellő tájékoztatást kapott az 1986. évi feladatok végrehajtásáról, és megismerte a rá váró tennivalókat, a beszámoló betöltötték rendeltetésüket.

Meszlényi Ferenc

Egymagam sohasem értem volna el...

Még több kapcsolat, a lehető legtöbb szinte szó. Nagyon tömören ennyi *Péntek Petronellának*, a Postások Szakszervezete központi vezetősége titkárának ars poeticája. Dinamikus lény, közvetlen modora, beszédstílusa, egyaránt a minden és mindenki iránti élénk érdeklődést tükrözi.

1961-ben, érettségi után szegődött a postához, az Építési Üzemhez, ahol még gimnazistaként, az iskolai nyári szünetek alatt szerzett némi szakmai gyakorlatot. Státusba vétele után pénztárosként, munkaügyi előadóként, belső ellenőrként, majd munkaügyi osztályvezetőként dolgozott. Noha belépése percétől kezdve szakszervezeti tag, társadalmi funkciót mint KISZ-titkár vállalt 1970-ig. Életemben az 1971-es esztendő hozta a fordulót: meghívóként szót kapott a Postások Szakszervezetének IX. kongresszusán.

— Ma már nem is értem, honnan vettem a bátorságot, hogy szülés előtt két hónappal több száz ember elé pódiumra álljak, és a jegyzetet mellőzve szabadon beszéljek — emlékezik vissza nevetve egykori önmagára, s hozzáfűzi, hogy a tapasztalatlanok merészlegével rögtönzött kiselőadást munkahelyének általános helyzetéről, s arról, hogy a generációs ellentétek náluk nem ismerik.

— A fiatalok nem rosszabbak, mint az idősök, csak mások — hangoztatta máig érvényes meggyőződését.

Felszólalásával sikert aratott, s meglepetésére elnökségi tag-

gá, az ifjúsági bizottság titkárává választották. Öt év múltán pedig megkérdezték tőle: nem vállalná-e a jelenlegi funkcióját?

— Igent mondtam — meséli —, és a mai napig nem bántam meg. Engem valóban érdekelnek az emberek, a postások kisebb-nagyobb problémái. Órákig szívessen elhallgatom őket, akár hivatalos minőségben, akár nyaralás alatt egy postás üdülőben. A férjem szerint megszállott vagyok, s olykor a 15 esztendő lányommal szövetkeve együtt keserégek el, milyen nehéz is egy családnak, ha a munkát előtérbe helyező közember az anya, a feleség. Ezt persze nem kell túl komolyan venni; mindketten megértők, segítőkészek, tudomásul veszik, ha néha hajnaltól késő estig nem látnak. Végül soron belátják, hogy a kapcsolatteremtés másokkal, a minél több információ megszerzése részükről is némi áldozattal jár.

A munkába lépése óta eltelt 25 esztendő alatt esti tagozaton diplomát szerzett a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen, s 1977 és 81 között elvégezte a politikai főiskolát.

A kiváló dolgozó kitüntetés után 1974-ben Szakszervezeti Munkáért arany, 1981-ben Munka Érdemrend bronz fokozatot kapott.

— Számát sem tudom, hogy munkaköri kötelességből hány ünnepségen vettem részt, ahol a szaktársak gyakran könnyekkel a szemükben vették át kitüntetésüket. Én ezt mindig kisé értetlenül néztem, arra gondolva: nyilván megérdemelték, miért hát ez a nagy megindultság? De mit tesz a sors: amikor én kaptam meg a bronz és ezüst fokozatot, ugyanúgy megilletődtem, mint mások. Nehéz az ilyen lelkiállapotot elemezni, de egy bizonyos: az ember nagyon boldog, hiszen szívét-lekét igyekezett beleadni a munkájába; de egyben azt is jól tudja: csak saját maga, egyedül, soha nem érni el céljait. Gyakran hallani, hogy az egyes munkaterületeken elért sikerek a csapatösszefogás produktumai. Úgy gondolom, hogy egy szak-

szervezeti tisztségviselő tevékenységére ez különösképpen érvényes. Ezért szeretném az újságon keresztül is megköszönni a környezetemben dolgozóknak, a tisztségviselőknek, a mindig őszinte véleményét nyilvánító partnereknek a segítségét.

Hogy az embernek nem csupán önmagáért, hanem másokért is élnie kell, már az elemi iskolában megtanulta. Hajdani tanítójának embersége, példamutató élete gyermekkorában ösztönösen, később tudatosan arra készítette *Harangozó Istvánt*, a Debreceni Postaigazgatóság tsz-titkárát, hogy a társadalmi problémákra érzékenyen reagálva szemlélje a világot. Elvi segítőtságot kapott ebben később felesége édesapjában is, aki ugyancsak elkötelezett közéleti ember.

1958-tól dolgozik a postánál, de már ezt megelőzően mint KISZ-vezetőségi tag és titkár részt vállalt a társadalmi, politikai feladatokban. Gazdasági munkáját egyesített felvevőként kezdte a kunszentmártoni, majd a martfűi hivatalban; 1967-től Debrecen 2 postahivatalában, később az igazgatóságban töltött be különböző előadói munkaköröket. 1971-ben a Postások Szakszervezete területi tanácsának munkatársa lett, s 1974-ben választották meg isztitkárnak.

Noha a mozgalmi munkában ekkor már pártvezetőségi tagként is gyakorlata lett szert, elvi tudását KISZ és SZOT veze-

tőképző tanfolyamain, majd a Marxista-Leninista Egyetemen bővítette. Az itt végigtanult 8 év folyamán szakosított oklevelet szerzett, amit szociológiai, speciális tanfolyammal is kiegészített.

Napjainak jó része munkával telik el, hiszen a hivatalos időn túl is gyakran dolgozik. A Harangozó család tagjai azonban megértők: az ugyancsak postásfeleség, az érettségi előtt álló nagylány, s a fiú, aki hol is tanulhatna másutt, mint postai szakközépiskolában.

Eredményesen működik közre a SZOT, a Szakszervezetek Hajdú-Bihar Megyei Tanácsa elnökségének, valamint a Postások Szakszervezete központi vezetőségének a munkájában. E sokrétű kötelezettségnek eleget tenni önmagában sem kevés, a tsz-titkár azonban fáradhatatlanul járja emellett a hozzá tartozó területet, sokat és szívesen időzik a szaktársak között.

— Aki éppen erre nem tud magának elegendő időt szakítani, ne vállalon érdekvédelmi tevékenységet — vallja. Mert hogyan is lehetne csupán íróasztal mellől, előírásokból, rendeletekből megérteni-megérteni az egyes ember és a nagyobb közösség, az ország gondjait? De akármekkora igyekezettel sem lehetne eredményeket elérni segítőtságra nélkül. Sokan elmondták már, s én sem állíthatok mást: ha nem támaszkodhatnék jó munkatársakra, térdig köptathatnám a lábam, mégsem haladnék előre. A régebben kapott elismerések és a november 7-én átvett Munka Érdemrend ezüst fokozatú kitüntetésem ezért mindazoknak a szorgalmát tükrözi, akik a „háttérből” egyengetik a munkámat.

Feletteseinek véleménye szerint szerény, következetes, jó modorú, jól szervező tisztségviselő. S ha hibái, mint mindenkiné, feltehetően neki is vannak, az a bizonyos egykori pedagógusa büszke lehet arra, hogy emberszeretetre, mások bajainak megértésére oktató szavai jó talajra hullottak.

— Simon —

Bánsági István

1922—1986

Mély megrendüléssel búcsúzik a Postások Szakszervezete Központi Vezetőségének tagjától, a Somogy Megyei Távközlési Üzem nyugalmazott üzemvezetőjétől, aki 64 éves korában távozott közülünk.

1940-től volt a posta dolgozója. Először a postaforgalom területén dolgozott Marcali, majd Kaposvár 1 postahivatalban.

A megfelelő szakképzettség megszerzése után műszaki területre került, építésvezető, építési és fenntartási osztályvezető, majd nyugdíjba vonulásáig a Somogy Megyei Távközlési Üzem vezetője volt.

Munkáját mindig nagy szaktudással, becsülettel végezte. Munkatársai szerették, tisztelték, becsülték.

Rendkívül sokoldalú társadalmi munkát is végzett. A Postások Szakszervezetének 1948-tól volt tagja. A központi vezetőségnek 1965-től aktív résztvevője, igazi színtest, aki tömör, lényegre törő hozzászólásait egy-egy szellemes megjegyzéssel fűszerezve ügyesen oldotta.

1980-tól elnöke volt a központi vezetőség mellett működő munkavédelmi bizottságnak. Komolyan kivette részét a Pécsi Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának és a helyi alapszervezetnek a munkájából is. Segítségére, előremutató, jobbító szándékú tanácsaira mindig építettek.

1963 óta volt a párt tagja; propagandista feladatokat látott el.

Mind szakmai, mind közéleti tevékenységében fáradhatatlan, nagy munkabírási ember volt. Ezt segítette soha nem múló jó kedélye. Ismerte a dolgozókat foglalkoztató gondokat, messzeemenően törekedett érdekeik képviselésére.

Több évtizedes szakmai és szakszervezeti tevékenységének elismeréseként Vezérigazgatói Elismerésben, többször Kiváló Dolgozó és Posta Kiváló Dolgozója kitüntetésben, a Haza Szolgálatáért Érdemrem arany fokozatú kitüntetésben, a Munka Érdemrend bronz és arany fokozatú kitüntetésben részesült.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Fiatalok a fiatalokért

A SZOT-plénum 1985. októberi határozata alapján szakszervezetünk áttekintette saját ifjúsági munkáját, és a központi vezetőség múlt év szeptemberi ülésén határozatot hozott az ifjúsági munka korszerűsítéséről.

A határozat értelmében alapszervezeti szinten ifjúsági tagozatot, tsz-szinten ifjúsági tanácsot alakítottak. A tagozat- és tanácsválasztások tapasztalatainak első rövid összegzését adjuk közre most.

A november közepén indult választásokhoz a tsz-bk intézkedési tervet dolgozták ki. A választások során hamar kiderült, hogy a tagozatok létrehozását nem lehet rutinfeladatnak tekinteni. A választások előkészítésénél esetenként előfordult, hogy félreértelmezésből vagy kényelemből a jelölőbizottságot nem a fiatalok közül választották, hanem az alapszervezeti választásokon működő jelölőbizottságot bízták meg.

A választásokon a fiatalok véleménynyilvánítása a szóltan passzívától az egyetértésen át az elutasításig terjed.

● Számos választás úgy zajlott le, hogy a hivatalos hozzászólások után a fiatalok részéről nem vagy kevés volt az észrevétel, a tanácsalanság volt a jellemző.

Volt, ahol úgy vélekedtek, hogy nincs szükség a rétegvéleletekre, mert az alapszervezetek belül érdekeik érvényesülnek. Azzal viszont egyetértettek, hogy a fiatalok körében a munkát lehet és kell is jobban végezni.

● Több helyütt élesen felvetették, hogy miért nem igényelték a fiatalok széles körének véleményét az elképzeléseknél, az előkészítési szakaszban. Miért nem mondhatták ők el, miképp képzeli el a velük kapcsolatos szakszervezeti munka fejlesztését. Megfogalmazásuk szerint így el lehetett volna kerülni, hogy az egész íróasztalszagú legyen.

● A tagozatvezetőségek kialakításánál sarkalatos kérdés volt a KISZ-szel való kapcsolat.

Voltak olyan kezdeményezések, hogy a KISZ-re akarták építeni a vezetőségeket, és oda KISZ-aktivistákat akartak bevonni. Ezeket a helyeken a

Az eddigi tapasztalatokat összefoglalva a fiatalok döntő része nem marad érdektelen, ha helyzetén, sorsán jobbitani akarunk, de mint ahogy a kritikai vélemények is jelzik, ma már róluk, sorsukról nélkülük, véleményük meghallgatása nélkül dönteni nem szabad, de nem is lehet.

Az előzőekből következően ma még a fiatalok kisebb része ismeri fel, hogy a mozgalmak belül lehetőséget kapott érdekeinek hatékonyabb képviselésére, érvényesítésére.

A tsz-bk, a szakszervezeti bizottságok, az aktivisták segítségével, hogy a választások után az ifjúsági tanácsok, tagozatok minél előbb érdemi munkát tudjanak végezni. Ez — életkortól függetlenül — minden felelősen gondolkodó ember érdeke.

M. F.

Ismertessük meg mindenkivel a feladatát!

Minden évben december 15. és 20. között tartja évenkénti utolsó ülését a központi vezetőség. Így volt ez 1986-ban is. A testület december 19-én ülésezett.

A megbeszélésen részt vett *Doros Béla*, a Magyar Posta általános elnökhelyettese, aki egyben két témának volt a szakmai előterjesztője: a Magyar Posta emelt szintű VII. ötéves vállalati tervjavaslatának (külön cikkünk az 1. oldalon) és az 1986. évi várható tervteljesítésnek, illetve az 1987. évi tervjavaslatnak.

Az 1986. évi tervről elmondta, hogy ez az év lényegében a VII. ötéves terv első éve volt. Ezt azért szükséges kiemelni, mert sokan úgy tekintik, hogy a VII. ötéves terv 1987-ben indul, és négy év alatt kell azt teljesíteni. Igaz, az 1986-os év néhány eredménye több okból kevesetlenebb a vártnál. Ennek van olyan oka, amelyek működésünk hatékonyságát minősítik. Az 1986-os év fő tapasztalata, hogy termelékenyebben, hatékonyabban kell végezni szolgáltatásainkat, talán más felfogásban kell vezetni és dolgozni minden szinten.

Gricserné Heszky Enikő főtitkár szóbeli kiegészítőjében kifejtette, hogy minden tisztségviselőnek és gazdasági vezetőnek kötelessége, hogy a tervben megfogalmazottakat köz-

érthetővé tegye valamennyi postás dolgozó részére. Konkretilizálja a feladatokat egy-egy postai munkaterületre avégett, hogy az 1987. évi, illetve az emelt szintű VII. ötéves terv teljesítése kapcsán minden postás dolgozó egyértelműen tudja, hogy mi a munkájával szembeni igény.

Meg kell tenni ezt azért is, mert — amiben akkor ugyan még csak titkon reménykedtünk — a XII. kongresszus határozatában megfogalmazottál is nagyobb távközlés-fejlesztési lehetőség áll a posta rendelkezésére. Az ország, a közvélemény figyelmének középpontjába került a posta, és pedig mindannyiunknak óriási feladat és felelősség.

Felhívta a figyelmet a továbbiakra arra, hogy a központi elképzelések kialakításánál erőteljesebben vegyék figyelembe a postaszervek javaslatait, mert ezáltal a gyakorlati realitások jobban érvényre jutnak.

A főtitkár ezt követően szólt a szocialista brigádmozgalom feladatairól. Közös feladatunk, mondta, hogy a postán szélesebb körben bonatkoztassuk ki a munkaversenyt. A szocialista brigádoknak vállalásaikkal sokkal jobban kell szolgálniuk a tervfeladatok elvégzését, azaz: a vállalatok a brigádvállalások a terv szerves részévé.

Megerősítette a továbbiakra, hogy a brigádmozgalomban a szakszervezetek támogatják a vállalkozást, a teljesít-

Kedves Postás Dolgozó!

Jól sikerült nyugdíjastalálkozó Szombathelyen

Szombathely 1 körzeti szakszervezeti bizottsága december 19-én a Vásárcsarnok éttermében nyugdíjastalálkót rendezett. A találkozóra nemcsak a postásnyugdíjasokat hívták meg, hanem a családtagjaikat is. A találkozó előtt írták össze az 1987. évi üdülési igényeket és szedték össze a Postás Dolgozó előfizetési díját is.

A találkozó maradandó élményt nyújtott a mintegy 100 résztvevőnek, mert Lovas László, Pintér Györgyi, Vörös Sári és Solti Károly 140 perces kerekasztali magyarázatot adott elő. A bemondónak a televízióból jól ismert Hortobágyi Judit volt, aki ezúttal is remekül konferálta be a művészeket.

A műsor közben és végén felhangzó tapsvihar is azt bizonyította, hogy régen sikerült ilyen jól a postásnyugdíjas-találkozó.

Kiss Antal
Szombathely

Széchenyi nyomában

A Posta Beruházó- és Tervezőintézet — a Posta Kiváló Brigádja címmel háromszor kitüntetett — beruházó szocialista brigádja kirándulást tett Sopronban és környékén. E kirándulás régi nyelve volt. A kirándulás névadójának, Széchenyi István születésének 150. évfordulóját ünnepeltük, aktuális is tette a megemlékezést, amelyre a kirándulás adott lehetőséget.

A péntek délutánunk a vonaton meglehetősen kényelemben és vidám hangulatban telt.

Szombaton a Soproni Postaigazgatóság autóbusszával és lelkes idegenvezetőnkkel, Foki Imrével először Fertődre hajtottunk, ahol megcsodáltuk a gazdag Eszterházy-kastélyt. Ezután Nagycenkre mentünk, ahol Széchenyi István hamvainak nyugvóhelyén némi megilletődöttséggel elhelyeztük brigádunk koszorúját, tisztelegve a legnagyobb magyar emléke előtt. Ebéd után a Széchenyi kastélymúzeumot tekintettük meg. Feltöltődve a múzeum tartalmát anyagától, folytattuk utunkat Fertőrákosra, a kőfejtőbe.

Vasárnap délelőtt Sopron történetével, nevezetességeivel, látnivalóival ismerkedtünk. Hazafelé a Déli pályaudvarig volt miről beszélgetni, feleleveníteni a felejthetetlen napok legkisebb részleteit is.

Kétévi terv után a harmadik, az immár „aktuális” évben is csupán szép terv maradt volna brigádunk nagycenki tisztelgő látogatása a Soproni Postaigazgatóság Segítőse Népküldetésére. Hiszen a 34 fős autóbusszal a szombati körutazáshoz, az étkezések és az idegenvezetések megszervezése, mind-mind rájuk hárult.

Szabó István
POBERTI

Hozzászólás

A lap novemberi számában megjelent „Családias légkörben” című cikkhez kívánok hozzászólni.

Azon nem vitatkozom, hogy a cikk nagyobbik részében szereplő — dicsérendő — jól szervezett rendezvények mind igazak. Elfeledkeznek azonban arról, hogy a „gazdasági és szociális vezetőségben bekövetkezett változás” előtt alig volt arra lehetőség, hogy hasonló módon foglalkozzanak ezek a szervezők, ugyanis évekig azon kellett munkálkodni, a napi szakszervezeti és gazdasági munka mellett, hogy megteremtsük a lehetőséget a jövő számára. Azt is el kellett volna mondani, hogy most már — az épületek teljes elkészültével — megvan minden lehetőség arra, hogy a dolgozók kulturált körülmények között végezhesek a munkát, s azt is, hogy a „váltás” előtti időszakban sem ment el egyetlen nyugdíjba vonuló sem búcsúztatás nélkül, egyetlen nőnap, gyermeknap sem múlt el megemlékezés nélkül.

A jövőben szívesen olvasnék kedvenc lapunkban minél több olyan — teljes egészében — példát mutató, építő szándékú cikket, amiben a kecskeméti postás dolgozókról azt tudnánk meg, hogy az „új szelek” milyen szép eredményeket sodorhat mostanában.

Bárdóczy Simon
Kecskemét

Három autóbusszal...

Hosszú szervezőmunka, sok telefon, utánjárás — és nem utolsósorban kitartás — után sikerült megszerveznünk egy olyan kirándulást Budapestre, amelyen 122 dolgozónk vett részt. A rendkívül jó hangulatban eltöltött nap, egy még jobb hangulatban eltöltött vacsorával zárult.

A 3 autóbusszal 10 óra után felértünk Budapestre. Ezt követően szabadprogram, városnézés, múzeumlátogatás, és kinek-kinek ízlése szerint Váci utcai séta következett. A társaság egy része ezután színházba ment, mások, elsősorban a gyermekekkel utazók cirkuszba. Csodálatos élmény volt.

Ezután hazaindultunk, de csak Lacházig. Ott ugyanis ízlésesen elkészített és ízlésesen megterített asztalok mellett vacsorát kellemes zenével kísért, jó hangulatú szórakozás következett, és a táncparketten is bebizonyosodott, hogy „Nemcsak a húszéveseké a világ”.

Ezután — mint a mesében — vége lett a napnak, és a 122 fős csapat, de élményekkel gazdag ember hazatért.

Hogy jó volt-e? Amint lehet megismételjük!

Rácz Jánosné
Kálcsa

Lezajlott az év végi csúcsforgalom

Elmúltak az ünnepek, túl vagyunk az év végi szokásos csúcsforgalmon, ami a postás dolgozóknak némi megkönnyebbulés. December második felében ugyanis két-háromszor több csomagot, levelet, képeslapot kellett kézbesíteni, mint máskor.

Mi a karácsonyi ünnepek előtt néhány nappal a Budapest 70-es hivatalban és az MCSV-ben jártunk, s arról érdeklődtünk: hogyan készültek fel az év végi csúcsforgalom zökkenőmentes lebonyolítására?

Kótai István, a csomagkézbesítő osztály vezetője elmondta, hogy hónapokkal korábban megkezdtek a felkészülést. A karácsony előtti héten — nyolc kerületbe — naponta átlagosan nyolcezer csomagot kézbesítettek, s ezzel a hatalmas mennyiséggel csak úgy tudták megbirkózni, hogy postaforgalmi szakközépiskolások és alkalmi munkások is besegítettek a rakodásba, szállításba. Az ezüst- és aranyvasárnap előtti szombaton a kézbesítők többsége társadalmi munkában vitte a címzettnek a csomagokat, s munkájuk ellenértékét felajánlották a postának kulturális fejlesztési célokra.

A csomagokat — magánszemélyeknek — december 24-én és 31-én is teljes körűen kézbesítették. 25-én az expresszküldeményeket is házhoz vitték, sőt 26-án is dolgoztak egy ühelyes kocsival. Az ünnepek körüli hétköznapiakon délután másodfordulót szerveztek, s az expresszcsomagokat soron kívül kézbesítették.

A csomagoláskultúra meglehetősen alacsony szintű hazánkban — mondják a hivatalban, s alighanem igazuk van. Ennek ellenére egész évben alig tucatnyi jogos panasz merült fel a hivatal csomagkézbesítőivel szemben, akik körülbelül egymillió küldeményt adtak át a címzeteknek.

Szendrei Péter, a hivatalvezető helyettese, egyúttal az egyesített kézbesítőosztály vezetője arról tájékoztatót, hogy a két-háromszorosára nőtt levelezési kü-

Csomag csomag hátán, ember ember hátán

deményforgalmat munkaszervezési intézkedésekkel és túlórázással — saját dolgozóikkal — bonyolítják le. Decemberben a kézbesítőknek nem adtak ki szabadságot, egyébként a csúcsidőszak alatt munkaidejük reggel 6-kor kezdődött és általában este 6 tájban fejeződött be. Ezt szinte mindenki örömmel vállalta, mert az a jellemző, hogy a kézbesítők éppúgy szívügyüknek tartják, hogy minden rendben menjen, mint a vezetőik.

A karácsony előtti héten itt is segítettek a postaforgalmi szakközépiskolások, a hivatal KISZ-esei pedig aranyvasárnap és az előtte lévő szombaton rendkívüli műszakban segítettek a kézbesítés előkészítésében, hogy hétfőn a kézbesítők időben tudjanak indulni járatukba a több mint százezer levelezési küldeménnyel. A hivatal egyébként a főváros VII., VIII. és XIV. kerületébe kézbesít. December 24-én — túlórában — az utalvány kivételével minden levelezési küldeményt elvittek a címzettnek, a nehezebb járatokba tartálékkezből is beállították.

Az egyesített kézbesítők decemberben átlag húsz túlórával teljesítették, s ennek az értékét a hivatalukból nyugdíjba ment postások támogatására ajánlották fel.

F. S.

Ma kicsi lesz a táska

Postásarcok

Az aranydiplomás

diplomát adományozott. A magas elismeréshez gratulálók, és ezúttal is megköszönők a posta szolgálatában eltöltött évek alatt végzett lelkiismeretes, jó szakmai munkáját. Kíváncsok a továbbiakban jó egészségét. Szathmári Géza igazgató.

— Ennek a néhány sornak is örülök, hiszen bennünket, nyugdíjasokat munkatársaink előbb vagy utóbb elfelejtik, ritkán nyitják rájuk az ajtót. De hát bizonyára mindenkinek megvan a maga baja, és ahogy visszaemlékszem aktív koromra, én sem igen látogattam nyugdíjasokat. Az ember ilyenkor jön rá, hogy fiatalokában mennyire nem figyelt az idősebb korosztályra. Pedig sokat tanulhattam tőlük. Apám például rettentően dolgos, szorgalmas ember volt. 1921-ben repatriáltunk Erdélyből, mert a románok nem vették át MÁV-tisztviselő apámat a vasúthoz. Két évig vagonokban laktunk Dunakeszin. Utcaik voltak akkor vagonokból. A számunkra is emlékszem: 116 618. Hiába fűdöttünk a reggeli befagyott a földünk, a végére befagyott a karunk. Akkor tizenkét éves voltam. Menekült tanárok tanítottak. Jeles tanuló voltam. Végre aztán Pestújhelyen kap-

tunk lakást 1923-ban, és még ki sem láltunk a menekülés okozta nyomorból, már ott volt a nyakunkon a gazdasági válság. Emlékszem a hajnali sorbaállásokra. Nagyon szegények voltunk.

— Pestújhelyen iskolaelső voltam, aztán a Barcsay utcai gimnáziumba jártam, de oda se sokáig, mert nekünk mindig tovább kellett menni, ahová éppen az apámat szolgálatra küldték. Végül is Debrecenben a piaristáknál érettségiztem 1928-ban. Itt roppant alapos volt a felkészítés. Nemcsak az előírt tananyagot tanították meg nekünk. Nagyon nehéz gimnázium volt. A hobbim akkoriban a rádiószerelés és a szavalás volt. Az utóbbi elkísért egész életemben. Ez volt az én nagy szenvedélyem. Nem ittam, nem dohányoztam.

— Az érettségi után gróf Bánffy Miklós uradalmában voltam gazdasági gyakornok Gatájpusztán, de utáltam a hajnali felkelést, így aztán beiratkoztam Debrecenben a jogi egyetemre, közben pedig a nagybírói segítségével — aki a Nemzeti Színház tagja volt — felvettek a postára forgalmi díjnokként, 1929. augusztus 6-án. Protekció nélkül valószínűleg nem lehettem volna postás, hi-

szén kétezren pályáztak kétszáz helyre. Pedig én nem akartam a postára menni, ügyvéd szerettem volna lenni. Dölgösküldeményben alig heten dolgoztak: mindent kellett csinálnom. A postánál rengeteg helyen megfordultam, bejártam az országot.

— Kezeltem távirót, a kezeletési szolgálat minden ágában dolgoztam, voltam távközlési előadó és postamester-helyettes, dolgoztam a mozgópóstanál, a csomagleadási és kézbesítési vámszolgálatnál, voltam területi biztos, személyzeti előadó, és természetesen a jog elvégzése után kvalifikáltabb munkákat is kaptam. Végül a Budapest vidéki Postaigazgatóságtól mint pénzügyi vezető mentem nyugdíjba. 1944. június 29-én, Péter-Pálkor nősültem. Az országban azon a napon mi voltunk az egyetlenek, akik házasságot kötöttünk, mert zárva tartottak az anyakönyvi hivatalok: külön engedélyt kaptunk.

— Kaptam némi postai szolgálat után jól jön a pihenés. Amikor jó idő van, kimegyek Göd-re. Tavasztól őszig ott kertészkedem, ha pedig rossz idő van, olvasok, rádiózok, tévézek. Általában nyolc-fél kilenckor kelek. Szerencsére egy ismerős család főz nekem. Aztán ebéd után elmosogatok, kicsit takarítok. Ha nem akarok egyedül maradni, Erdélyről olvasok, hiszen fiatal postásként megfordultam Máramaroszigeten, Zilahon, Nagykárolyban, Szatmárnémetiben.

— A legnagyobb öröm egy nyugdíjas számára az egészség. Mert akármilyen magas valakinek a nyugdíja, ha egészsége nincs, semmije sincs. Nem dicsekvésként mondom, de a szegedi aranydiploma-átvételnél az öregek között én voltam a legfiatalabb. Persze én soha nem ittam, nem dohányoztam. A beosztottjaimtól sem túrtam el a névnapozást, ivászatot. Szigorú voltam, fegyelmet követeltem. Emelt fővel léptem be a postához és emelt fővel hagytam el.

(udvarhelyi)

Emlékhely Ópusztaszeren

Az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark új létesítménnyel gazdagodott. Befejlődött az áttelepített volt tömörkényi községháza műszaki átadása, amelyben ez év májusában a Postamúzeum postatörténeti kiállítóhelyet nyit. A kiállítóhely egyik termében idény-

jellegű, századfordulóbeli berendezésekkel falusi postahivatal fog működni.

A képen látható épület kapujától balra az utcai homlokzat 3 helyiségében lesz a postai, jobbra a közigazgatás-történeti kiállítás.

Józsa Pál

Kulturális esemény a POTIBER-ben

Stúdiókiállítással kopogtatott a postai kulturális életbe az elmúlt év utolsó napjaiban a Beruházó és Tervezőintézet. Ez a jeles szakmai eredményeket felmutatni tudó szervezet a saját széles műszaki területén túl is lépni kívánt, hiszen dolgoznak itt is olyan emberek, akik művészetszeretőek, sőt akik nemcsak szeretik, hanem érzik, értik a szépet, és ezt képesek is előcsalogatni maguktól, oda tudják tártani színvonalasan mások elé.

Ez a kiállítás is ennek bizonyossága. Huszár Ildikó építész beruházó mutatkozott be több mint harminc festménnyel és grafikával. A kis tárlatot december 16-án dr. Auer Richárd, az intézet igazgatója nyitotta meg, ünnepélyes keretek között. Röviden bemutatta az alkotót, aki gyermekkorától a képi világgal. A budapesti József Attila Gimnázium rajtárgozatán érettségizett, tagja volt a Dési-Huber rajzkörnek, évekig rajzolt magántanárnál, s ma is részt vesz a budapesti Postás Művelődési Központ rajztárgozatának munkájában.

Az első látogatóknak igazi élményt nyújtott ez a varázslat, bepillantani abba az érdelem-

mel teljes, gondolatgazdag világba, amelybe Huszár Ildikó elvitte képeivel nézőközönségét.

Grafikai egyéni karakterű, sajátos vonalvezetésű alkotások. Ilyet még nem láttunk mástól. Lendületük, finom kidolgozásuk, izléses előadás-módjuk nagyobb nyilvánosságot kér.

A festmények, olajképek is jól megoldottak, szépek, bár bennük kevesebb az egyéni íz. Az anyag változatossága is dícséretet érdemel.

Jó ötlet volt a rendezők részéről még az ünnepek előtt megnyitni a január végéig megtekinthető tárlatot. Ez a kis kiállítás, amely intézeti szocialista brigádok kezdeményezésére és segítségével készült, egy sorozatot kíván megnyitni. A továbbiakban is elsősorban a POTIBER dolgozói számára — de színvonalas alkotásaik bemutatására más postai alkotóknak is — folyamatosan kiállítási helyet kívánnak adni. Lehetőséget nyújthat ez kölcsönös bemutatkozásokra, amelyhez a rendezők a Postás Dolgozót is segítségül kérve keresnek partnereket.

Szák Kocsis Pál

Jubiláló nyugdíjasklub

A közelmúltban „születésnap” klubdelután keretében ünnepelte az egri postás nyugdíjasklub megalakulásának ötvenes évfordulóját. Ez alkalomból az ünnepélyes eseményen részt vett: Kiss József tsz. titkár, Sztahura Lászlóné, a tsz. munkatársa, a klubot patronáló Magyar Posta Központjának hírlaposztályától Héber Sándor, a helyi postás szakmai és szakszervezeti vezető, valamint a klub munkáját és az idős klubtagokat támogató helyi postás szocialista brigádok képviselői.

Rátkai Ferencné klubvezető megemlékezett az eddigi munkáról. Beszámolójában ismertette, hogy az elmúlt öt év alatt a vezetőség igyekezett változatos programok keretében a mintegy 130 klubtag részére kulturált művelődési és szórakozási lehetőséget nyújtani. A színvonalas előadások — jogi, orvosi, és helytörténeti — mellett érdekes vetélkedőkkel tették színesebbé a nyugdíjasok sokszor egyhangú életét.

Évenként megünnepelték a nemzetközi nőnapot. A karácsonyi klubdelutánokat a szeretet és a megértés hangulata hatotta át. Nem feledkeztek meg a szociális otthonban élő, illetőleg a beteg nyugdíjasokról sem. Látogatásukkal, ajándékokkal és a segélykérések elintézésével igyekeztek magányérzetükön könnyíteni. A névnapokat alkalmanként vidám hangulat-

ban, közösen ünnepelték meg. De a szomorú eseményeken, az örökre eltávozott nyugdíjas szaktársaink temetésén is rendszeresen részt vettek, és virággal rótták le kegyeletüket.

A tényleges dolgozók szocialista brigádjában rendszeres patronálókra találtak. Az Ericson brigád a klubrendezvények előkészítésében és lebonyolításában segít, a Dobó István brigád pedig a rászoruló nyugdíjasok elektromos készülékeit vagy egyéb szerelvényeit javítja díjmentesen.

Az elmúlt öt év alatt jó kapcsolatot tartottak más postás nyugdíjas klubokkal, és ezt igyekeznek tovább fejleszteni. A klubvezető beszámolója után Bagi Istvánné saját szerzeményű verses krónikával köszöntötte az ünnepi évfordulót, majd Kiss József kívánt tovább jó működést, valamint jó egészséget a tagságnak. Ezek után az ajándékok átadására került sor, majd meggyújtották a „születésnap” tortán az ötvenes évfordulót jelképező gyertyákat.

Jellemző az egri postás nyugdíjasok klubszertartatára, hogy a nyilvánított 130 tag közül 115 vett részt a jubileumi klubdelutánon. A családias jellegű ünnepélyes vidám hangulatban ért véget, s még sokáig emlékeztek maradt a résztvevők számára.

— horváth —

Kiállítás ingyencéknek

Különleges élményben volt részvétel a közelmúltban a 70-es hivatal szakszervezeti könyvtárába látogatóknak. Két érdekes, a maga nemében egyedülálló kiállítást tekinthettek meg.

A „Postatörténet képeslapon” című kiállítás a hivatal általános osztályának „Törekvés” brigádja és a Postamúzeum között létesített együttműködési szerződés keretében valósult meg. A frankfurti postamúzeum dokumentációs és tárgyi anyagából készült képeslap-sorozatok bemutatták a régi postai életet. A képeslapok ismerették a távközlés forradalmi hatású felfedezéseit. Az érdeklődők megcsodálhatták a postakocsik különböző típusait a XVII. századtól egészen a vonat megjelenéséig. A postaszállítás történetét bemutató lapokról megismerhették a látogatók a gyalogos, lovas, úszó kőnyveket, postalegényeket, az 1848-as mozgópostakocsikat, és a későbbi, a postai szállítást elősegítő gépkocsikat, repülőket.

Az izgalmas várokozásnak megfelelően igazi különlegességet jelentett a „Távol-Kelet varázsa, Kína” című színes, eredeti kínai tárgyakból összeállított gyűjtemény. Megkapó látvány fogadta a belépőket: hatalmas himzett és festett faliképek borították a könyvtár falait. Elefántcsontból és féldrágakóból készült szobrok, falfaragások, elefántagyarokból csodálatos aprólékosan kidolgozott miniatűr életképek, amelyek az egykori jellegzetes kínai hétköznapiakat ábrázolták, a híres kínai porcelánvázák, teás- és kávékészletek, szépen terített asztal. A kiállított tárgyak fényét emelték az ötvösművészek kezét dicsőítő ezüsttálcák, ezüstvázák. A magángyűjtemény egyik legszebb darabjaként közepesen egy gyöngyházberakásos táblaképet csillogott a fényben.

A hangulatos, eredeti kínai dalamok hangjai mellett a látogatók közvetlen közelről, egyenként csodálhatták meg a kézi festésű legyezők, porcelán vázák és -tányérok mintáit, a faragott, szinte élőnek tűnő szobrocskák formáit. Hüen a hely szelleméhez, a kínai irodalom gyöngyszemeiből és Kínáról szóló könyvekből készült kiállítás egészítette ki a látottakat. A könyveket az érdeklődők azonnal kikölcsönözhetik.

Az igazi kuriózumot jelentő gyűjteményt sajnos, csupán három napig láthatták az érdeklődők, viszont ez alatt a rövid idő alatt is 411-en tekintették meg. Reméljük, hogy a könyvtár látogatóit a jövőben is gyakran fogadja a mostaniakhoz hasonló kellemes meglepetés.

Horváth Károly

Ismét kiváló

A Budapesti Távközlési Igazgatóság ifjúsági klubja az 1986. évi Kiváló Ifjúsági Klub pályázaton elnyerte a Kiváló címet. A Budapesti Klubtanács a Baksa László által vezetett klub egész évi folyamatos és színvonalas közösségi tevékenységét jutalmazta ismét a kitüntető címmel.

Gratulálunk, és az idei évben is hasonló minősítést kívánunk.

Népművelés — mindennapos iparkodással

A „Munkásszállások a köz-művelődésért” 1985–86. évi pályázat ünnepélyes eredményhirdetésére az elmúlt év decemberében került sor. A pályázat kiírója a Szakszervezetek Budapesti Tanácsa, Budapest Főváros Tanácsa VB Művelődésiügyi Főosztálya, a KISZ Budapesti Bizottsága és a TIT budapesti szervezete volt.

Az eredményhirdetésen Deli Ferencné, a Posta Szociális Hivatal Központi Munkásszállójának népművelő-könyvtárosa jutalomban részesítették, s a szállón folyó közművelődési tevékenységet harmadik helyen értékelték.

— Gratulálunk, hogyan sikerült ezt a szép eredményt elérnie? —

— Köszönöm. Nagyon boldog és — ha szabad — kicsit büszke is vagyok. Én tulajdonképpen beleszóppentem a meghirdetett pályázat munkaver-seny programjába, hiszen csak 1986 januárjában vállaltam el munkakörömet. Már nagyon vártak, mert régóta nem volt olyan, aki tette volna a dolgát ezen a posztón. Egy férfi munkásszálló 550 fős és egy női szálló 250-es közössége adta volt természetes türelmetlenségével, elképzelésével. Nem tagadom, hogy én sem készületlenül érkeztem. De amit olyan szépen kidolgoztam, még kívülről — nos, az már belülről olyan iskolás tervezetnek bizonyult. Nagyon leegyszerűsöd-

tek és felgyorsultak a tennivalók.

— Megérkeztem, kicsit körülnéztem az épületben, és máris jöttek a kíváncsiságok, a segíteni akarók. Kertelés nélkül a tudtomra adták, mit szeretnének, mi érdekli őket leginkább. Meg kell mondanom, hogy ezek a jelzések voltak eddigi munkám során a legegyszerűbb és leghasznosíthatóbb információk. Tehát elkezdtem szervezni, dolgozni az igények, kérések figyelembevételével.

— Milyen munkakörben dolgozott, mielőtt elvállalta a népművelő-könyvtárosi munkát a szállón?

— Szociálpolitikai felelős voltam a Budapesti Postaigazgatóság Mozgópósta-főnökség-nél. A szociálpolitika nemcsak személyes örömet adott, de eredményeket is elérhettem. Elfogadták kezdeményezéseimet, hagytak dolgozni, sőt értékelték is munkámat. Azért időzőm a múltnál, mert azt jelenlegi tevékenységem magyarázásához fontosnak érzem. Tudom, hogy minden, amit a szállón teszek — a szociálpolitikai tevékenységből gyökerezik. Úgy érzem, hogy jelenleg is ezt végzem elsősorban, kiegészítő feladatokat felvállalásával; műsorszervezés, könyvtárszolgálat, pénzügyi elszámolások stb. Sokan meglepődtek, amikor pályát módosítottam. Jó közösségbe érkeztem. Ennek a közösségnek a kialakításában még nem

Brigádvetélkedők Debrecenben

A „Korunk valósága” szocialista brigádvetélkedő vállalati döntőire decemberben került sor.

Ezt megelőzte az önművelő tagozat bemutatkozása. November 24-én a Gagarin szocialista brigád (távközlési üzem) rendezett diavetítéssel egybekötött ásványkiállítást. A brigád tovább folytatta a múlt évben elkezdett gyűjtést, s most a Börzsönyben, a Mátrában és a Bükkben gyűjtött igen szép és értékes ásványokból rendeztek színvonalas kiállítást.

A Debrecen 1-es postahivatal Marx Károly szocialista brigádja a brigádtagok által készített kézimunkákból rendezett nagyon szép, izléses kiállítást. A szakzsűri mindkét kiállítást igen jónak minősítette. A két brigád a vállalati döntőn megosztott első helyen végzett. A megyei döntőn pedig a Gagarin brigád első, a Marx Károly harmadik lett.

December 5-én két színhe-lyen rendezték meg az általános tagozat vállalati döntőjét 13, illetve 12 szocialista brigád részvételével. A legtöbb brigád Debrecen 1-esből (8) és a Hajdú-Bihar Megyei Távközlési Üzemtől (11) indult. Mellettük a Debrecen 11-es hivatal, Berettyóújfalui, Biharkeresztes, Hajdúböszörményi, illetve a szállítási üzem szocialista brigádjai vettek részt a versenyen.

A csapatok a korábbi évekhez hasonlóan kül- és belpolitikai, szakmai (a posta munkája az országgyűlés előtt), irodalom

témakörben mérték össze tudásukat, felkészültségüket. Új színtöltő volt a vetélkedőnek, hogy a csapatok az általuk olvasott irodalmi műből egy általuk választott szereplőt beöltöztettek, s azt szóban is bemutatták. A Tóth Árpád-évforduló kapcsán a brigádok 5-5 verset választottak, s a döntőn egyet előadtak.

A hatfordulós vetélkedőn az alábbi eredmény született:

1. a Rózsa Ferenc brigád (Debrecen 1), illetve a Crossbar brigád (távközlési üzem), 2. a Petőfi brigád (Berettyóújfalui), illetve a Bocskai komplexbrigád (Távközlési Üzem, Hajdúszoboszló), 3. a Törekvés brigád (Debrecen 1), illetve a Haladás brigád (szállítási üzem).

A felsoroltak bejutottak a megyei elődöntőbe.

Az emelt szintű tagozat vállalati döntőjére december 12-én 10 szocialista brigád részvételével (8 brigád a Debrecen 1-esből, Derecske, Hajdúszoboszló) került sor. Az általános tagozatnál színvonalasabb vetélkedőn a csapatok az általánossal azonos témakörökből adtak számot tudásukról.

A vetélkedőt igen szoros küzdelemben az Ady Endre szocialista brigád nyerte a Hajdú János és a Zója brigád előtt. (Valamennyi Debrecen 1.)

A szoros küzdelemre való tekintettel a zsűri 2 brigád helyett az első három brigádot juttatta a megyei elődöntőbe.

K. Zs.

tógépes szakkör, fotószakkör, videoklub.

Az étkezdeben tartjuk a filmvetítéseket, műsoros esteket, diszkóprogramokat. Szerve-zünk szállón kívüli programokat is: múzeumlátogatásokat, kirándulásokat. A sportprogramokra sportfelszerelést is adunk a szállón lakóknak.

— Nem akarok túl rózsás képet festeni a beindult munkáról, a lehetőségekről. A népművelés, mint munkaköri meghatározás kicsit fennkölt megfogalmazása annak a tevékenységnek, amit a szállón végez az ember. Véleményem szerint ez a munka itt szép, de kell a mindennapos iparkodás. Mert a tulajdonképpeni cél, feladat: olyan kiegyensúlyozott lehetőségek, körülmények megteremtése, amelyek — egybeként — az itt élők munkaerejének újratermeléséhez is szükségesek.

— Mi az amit munkájában, a mindennapos iparkodásában a legfontosabbnak tart?

— Még ha kicsit gyanúsán szépen megfogalmazottan tűnik is, akkor is kérem, hogy írja le. Elsősorban szeretni kell az embereket. A jókat és a kevésbé fogékonyakat is. A morgást, a rendtelenséget, de még az italo-zókat is. Az utóbbiakat — persze nem kritikátlanul — talán még jobban, hogy ezáltal ők is jobbakká, nyitottabbakká és érdeklődőbbekké válhassanak.

Burom Márton

